

garden tilhøst, $\frac{2}{12}$ 1702 Oberstlieutenant ved 2. Jydske Kav. Reg. Han døde i Maribo 1729, hans Hustru smst. 1755, og en Frøken Mohr, der vel var deres Datter, 1767¹⁾.

1702 fik en *Christopher Rohwetter* Privilegium paa at anlægge et Hornlimsyderi i Horsens. Hans Datter var maaske Frederikke „Rowetz“, Auditor Jens Lunds Hustru, født $\frac{14}{12}$ 1709, † i Horsens $\frac{22}{9}$ 1744²⁾. — Hvorvidt nogle nulevende Familier af Navnet Rohwedder eller Ruhweder staa i Forbindelse med disse Personer, skal jeg lade være usagt; de synes ikke at kunne knyttes til Officersslægten.

En narret Brudgom.

Meddelt af Archivfuldmægtig **E. A. Thomle.**

I nærværende Tidsskrift (1. Række, VI, S. 265 ff.) har jeg meddelt en Stamtavle over Familien Stillesen i Norge, af hvilken det vil sees, at Kjøbmand paa Bragernæs Stille Christensen i Aaret 1719 blev gift med Alhed Leuch, en Datter af den rige Morten Pedersen Leuch til Bogstad. Hvad der imidlertid tidligere ei har været kjendt er, at Stille Christensen allerede flere Aar før havde været forlovet med en Datter af Sognepræsten til Sigdal, Thomas Griis, ved Navn Bodil Cathrine, der imidlertid paa selve Bryllupsdagen lod sig bortføre af Capitaine i Søetaten Henrik Gyntelberg, med hvem hun siden blev gift. Nedenstaaende Digt i denne Anledning er, som det vil sees, forfattet af den senere Amtmand over Ringerike, Hallingdal og Buskerud, Just Must, om hvem nogle Oplysninger findes meddelt i dette Tidsskrifts 2. Række, V. S. 176 f.

Mange løbe efter Clenodiet!

Mens ikkuns Een faar det, som os forestilles udi Brudgommen
erlig og velagte unge Karl Stille Christensen, Borger og Handels

¹⁾ Sjel. Reg. 1670 $\frac{14}{7}$, 1683 $\frac{10}{7}$, 1696 $\frac{28}{7}$. Personalhist. Tidsskr., 2. R. IV. 36, jfr. 1. R. V. 206. Lengnicks Uddrag (Maribo).

²⁾ Jydske Reg. 1702 $\frac{11}{11}$. Lengnicks Uddrag. (Horsens).

Mand paa Bragnæs | Bruden velagte og Gudelskende Møe | Boel
 Griis, | Hr. Pastor Thomas Griises Datter, | Sogne Præst til
 Sigdals Menigheder, | Hvis høitidelige Bryllup skulde være holdet
 paa Bamble | Præstegaard, om Bruden ikke hafde bleven bort-
 tagen af | Capitaine Gyntelberg | I al Enfoldighed fremstillet | af
 den, som ønsker enhver | maatte faa sin fortiente Løn!

Till Atalantem har i fordum Dage beilett
 Vel mangan Friere, mens for dem alle feillett
 Aarsagen var dertil, at hendes Fader bød
 hvoe hende have vil, skal løbe Vedde Løb.
 Enhver sig gjorde klar, Til Reede [o: Rende?] Banen ganger
 Hipomenes var med, af Venus han strax fanger
 Tre Æbler ud af Guld, som han for springet [o: Forspringet] gav
 Da han i Løben dem for sig mon skulle af.
 Saa fik Hipomenes med Veneris Kaar og Guld
 Sin Atalantem skøn, sit Hierte af Glæde fuld.
 Een Brud bestandig han i Brudesengen fandt
 for sine Æbler tre til fulde og brugelig Pant.
 Mens nu gaar ei saa tit, skjøndt Brud for Guld er tinget
 Kan hun dog tages bort, ja alt var hun beringet
 Skjøndt Brudeseng er red og Præsten er tilsagt
 Fra Brudgom røves kan, hun ganske bort med Magt.
 Exempel ser vi her i vor Brudløse Brudgom
 Hr. Stille Christensen, da han til Bamble kom
 Sig der sin købte Brud, den lille Boel Griis
 At lade vies med paa Folkeskik og Viis;
 Skjøndt han for hende har en Capital bebrevet
 Til Fader, Faster og til Farbro[r] sig forskrevet
 Om ei i Guld saa dog i Sølv at tælle ud
 Tre Tusind Daler blanke for Boel Griis hans Brud
 Skjøndt Præsten tilsagt var, skjøndt Brudeseng opsat.
 Skjøndt Reede Deyen kom, skjøndt Velsen til laft [o: Vielsen tillavet].
 Saa dog kom Gyntelberg, Sneg Bruden lønlig hen
 Saa Brudløs Brudgom er nu Stille Christensen.
 Jeg tenkte ham idag at vilde gratulere.

Mens tvert imod maa jeg nu hannem condulere
 At han fixeret er og gjort saa stor en Spot
 Som stryges aldrig af, mens kilder mængen godt;
 Jeg ønske vil med ham, gid Circe vilde hevne
 Sig paa den Brudetiu' som paa Ulyssi Svenne
 Til Rone [∴ Raane?] bleve, han vist, for Grisen han bortstia
 Fra Brudgom Stille bort af Bamble Præstens Sal.
 Vel er dig ei skeet Ret, mens dog kan du ei klages
 Naar haver du vel hørt for Bruder Penger tages
 En Nar du været har, som købte dig en Brud
 af Venner, Fader og bad hende ei af Gud!
 Phy dig du sette slet de ædle Piger udi Priis
 For Penger at være fall, ret som man købte en Griis
 Gid de vil lyde mig, de skulle lønne dig
 Ret som Apollo her [∴ Hr.?] Marsyas skjændelig.
 Skam dig du Fader, som saa haver solgt dit Barn
 Er du en Lærer, Phy skamme dig dit Skarn
 Skal du saa selge hen den Guds Velsignelse
 Du visselig skulde føle al Helvedes Pinelse.
 Thi Tantalus, da han til Spisning bringte frem
 For Guderne sin Søn, der med at spise dem
 som andet Kreatur, han da til Helved stodes
 Hvor han med Hunger, Tørst til Ævighed skal fødes.
 Som andet Kreatur du haver solgt din Daatter
 Hvær Hird du have skuld, vil blive dig en Aatter
 Og Helved stingend Orm i din Sanvittighed,
 Som aldrig dødes skal udi al Ævighed.
 I! Faster og Farbror, som Eder haver blendet
 I denne Handel med, vil visselig blive skiendet.
 Og straffes haardelig for eders gjerrig Aand
 Af den, som alting ved og alting gjøre kand.
 Hør du min Boel Griis, jeg kan dig ei undskylde,
 For denne Gjerning maa ret røres lidt din Bylde
 Er det og Ret at gaa, fra den du engang har
 Tilsagt dit Venskab huld, en anden igjen ta'r
 Du vedst jo hvad du sagt til Moster og Morbror din

Da de dig spurgte om det var dit fulde Sind
 Til Stille Christensen, jo svarte du da hen
 Han er og blive skal min hulde Ægteven.
 Betænk dig vel, gjør Bod, at Synden ei skal regnes
 Hin Dag til Straf og Løn, i Guds Haand den optegnes
 Gjør Bod, betænk dig vel, den Dag vil engang komme.
 Naar den ei endres kan, den bliver ei til Fromme.
 Skal jeg og Gyntelberg, min Sandhed ret udsige
 Da haver man ei hørt i Landet dessen Lige
 At saadan Dristighed tilforn vaaren gjort
 Som lignes kan derved, ei lidet eller stort.
 Tag dig vel vare for, Neptunus ikke finder
 Naar du mindst tænker paa, med alle Siøe Gudinder
 En Straf for dig opsat ved de Sireners Sang
 Som gjører dig igjen vel meget hjerte bang.
 Hør hid I Beilere, som samme Sted har beilet
 Ser Eder udi Speil paa det som nu har feilet
 For Stille Christensen, hvor Snar har det kun't skeet
 For Eder og som løbe efter den Griis saa fed.
 Tag Lærdom herudaf, fri aldrig efter Penge
 Mens efter Dyden selv, I faar da udi Senge
 Om ei en rig, saa dog en trofast Brud og huld
 Thi Dyd, Oprigtighed er bedre end alt Guld.

Ænigma.

Per Skredders Penge har nu arvet mangan Daare
 Faat ogsaa fjorten til, i Skin af Grisens Laare [sic.].
 At beile sig til Nar, som Enden viser nu
 Da tagen bliver bort den fede Griise Sue [ø: So].
 Hvo gjætte kan nu her, hvo sidste været har
 Som Skrædderpengene har og vilt gjort til Nar
 Skal være nærmest til, om det og træffer *Just*
 At drikke Brudens Skaal i Vin og Pære-*Must*.